

ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΣΤΗ ΣΑΜΟ**

από τους

ΣΤ. ΚΙΡΔΗ, ΓΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ*

Ιστορικό: Ύστερα από πρόσκληση της Νομαρχίας Σάμου, κλιμάκιο της Ελληνικής Σπηλαιολογικής Εταιρείας επισκέφθηκε το νησί στο διάστημα 27 Φεβρουαρίου έως 2 Μαρτίου 1998 (πρώτη αποστολή) και από 10-15 Αυγούστου 1998 (δεύτερη αποστολή).

Την ομάδα της Ε.Σ.Ε. αποτελούσαν: Σταμάτης Κίρδης (υπεύθυνος αποστολής), Βαγγέλης Καθαλιέρος (σπηλαιοδύτης), Λάμπης Δημητρακόπουλος (φωτογραφία-βίντεο) και οι σπηλαιολόγοι Βασιλης Γιαγκίνας, Χριστίνα Γκάργκουλα, Φωτεινή Παπουτσή, Μάνθος Τάτσης και Γρηγ. Παπαδόπουλος (στη δεύτερη αποστολή).

Τις περιοχές των ορεινών και κυρίως ασβεστολιθικών όγκων της Σάμου είχαν επισκεφθεί στο παρελθόν ερευνητές και μελετητές, που είχαν εντοπίσει σπήλαια, βάραθρα, σπηλαιοεκκλησίες κ.λπ. Σημαντικότερη είναι η μελέτη του αείμνηστου Γιάννη Πετρόχειλου “Υδρογεωλογικαί Ἐρευναι εἰς Σάμον” (1952) η οποία περιλαμβάνει και την έρευνα σπηλαίων στις περιοχές Βαθέως-Μεσόκαμπου-Αγιάδων-Μύλων Πύργου-Καρλοβασίου-Καστανέας-Φούρνων-Σταυρινίδων-Μαραθόκαμπου-Κοσμαδαίων.

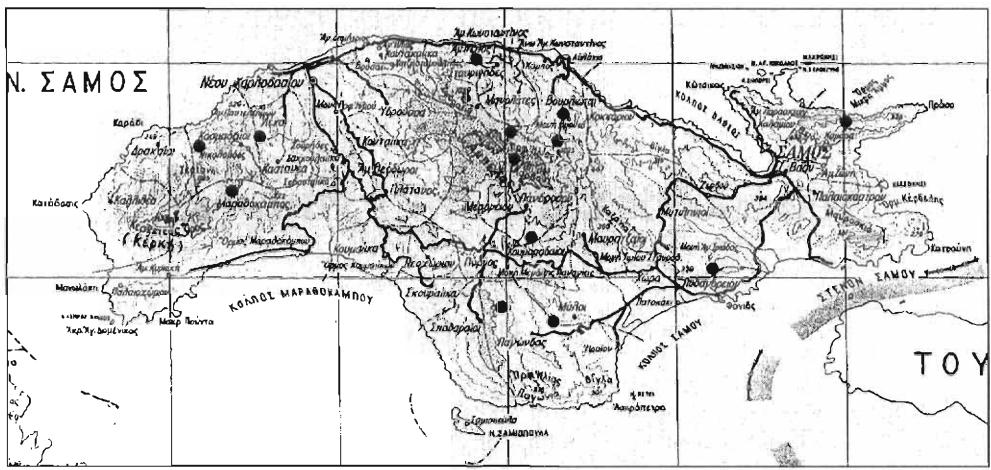
Γεωλογία: Στο νησί της Σάμου, το οποίο αποτελείται από τρείς κυρίως ορεινούς όγκους, συναντάμε δύο μεγάλες χαρακτηριστικές κατηγορίες πετρωμάτων. Τους παλαιούς γεωλογικούς σχηματισμούς, που ανήκουν στην Παλαιογωϊκή περίοδο και έχουν στη συνέχεια υποστεί μεταμόρφωση και τους νεότερους σχηματισμούς του Νεογενούς και του Τεταρτογενούς.

Τα παλαιά πετρώματα είναι τεκτονισμένα έντονα και κατακερματισμένα και λόγω μεγάλης τεκτονικής μετατόπισης δημιουργήθηκαν δύο λεκάνες (τάφροι) στο Καρλόβασι και στους Μυτιλινιούς, στις οποίες έχουν αποτεθεί τα Νεογενή, επίσης τεκτονισμένα, λόγω και νηφαιστειακής δράσης.

Οι νεογενείς αποθέσεις από μαργαϊκούς ασβεστολίθους, μάργες, κροκαλοπαγή, τραβερτίνες, νηφαιστειακούς τόφφους και αργιλούς, βρίσκονται πάνω από το μεταμορφωμένο σύστημα που αποτελείται από μάρμαρα - κρυσταλλικούς ασβεστολίθους και σκιστόλιθους σε εναλλασσόμενη στρωματογραφική διάταξη. Τα νεογενή έχουν μεγάλο πάχος και καλύπτουν μεγάλο μέρος του νησιού.

* KIRDIS, ST. - PAPADOPoulos, GR. - Γεωλόγοι-Σπηλαιολόγοι, μέλη του Δ.Σ. της Ε.Σ.Ε.

** Speleological research in Samos island.

Εικ. 1: Στο χάρτη της Σάμου σημειώνονται με μαύρο κύκλο οι θέσεις στις ευρύτερες περιοχές των οποίων επεκτάθηκε η σπηλαιολογική έρευνα.

Οι τεταρτογενείς αποθέσεις από κροκάλες, λατύπες και αργιλούς περιλαμβάνουν υλικά απόσαθρώσεως νεογενών και μεταμορφωμένων πετρωμάτων και έχουν μεγάλη εξάπλωση στις ευρύτερες περιοχές Κάμπου Χώρας (αλλούσιακές προσχώσεις), Καρλόβασι και Μεσόκαμπου κυρίως.

Όπως είναι γνωστό στο μεταμορφωμένο σύστημα οι σκιστόλιθοι είναι κυρίως αδιαπέρατοι από το νερό, αλλά συμβάλλουν στη διαμόρφωση των υδροφόρων οριζόντων, που σχηματίζονται στα ασθετολιθικά πετρώματα, με τα οποία βρίσκονται σε επάλληλες στρώσεις και τα οποία λόγω καρστικοποίησεώς τους παρουσιάζουν υδατοπερατότητα. Συνεπώς πέραν της αξιοποίησης του υδροφόρου ορίζοντα για την ύδρευση της περιοχής, ευνοείται η διάνοιξη και δημιουργία υπόγειων εγκοιλιών, δηλαδή σπηλαίων, τα οποία και προσπάθησε να εντοπίσει η έρευνα της σπηλαιολογικής μας αποστολής.

Η περιοχή Κοκκαρίου, στην οποία επικεντρώθηκε κυρίως η σπηλαιολογική μας έρευνα, παρουσιάζει αρκετούς μεταμορφωμένους ασθετολιθικούς όγκους, σίων το Βουνό Άμπελος (π. Καρβούνι), στο οποίο αναβλύζει η πηγή της Μάνας (υψόμ. 52 μ.), από την οποία υδρεύεται η περιοχή στο Βόρειο τμήμα και η πηγή της Νεροτρουσιάς (υψόμ. 60 μ.), 2 χλμ. βόρεια του χωριού Μύλοι, από την οποία υδρεύεται το νότιο τμήμα, δεδομένου ότι από δυτικά και ανατολικά υπάρχουν αδιαπέρατοι σκιστόλιθοι και νεογενή ιζήματα.

Περιγραφή: Από την πρώτη αποστολή του κλιμακίου της Ε.Σ.Ε. και από την πρώτη στιγμή που φτάσαμε στη Σάμο είχαμε σαν οδηγό μας στις σπηλαιολογικές έρευνες τον Πρόεδρο της Κοινότητας Κοκκαρίου κ. Γ. Αμυρσώνη.

Την πρώτη ημέρα, το Σάββατο 28.2.98, αρχίσαμε την έρευνα από την περιοχή Μύλων-Πύργου, στην νοτιοανατολική πλευρά του υποσιού.

Την περιοχή αυτή είχαν επισκεφθεί στο παρελθόν διάφοροι εξερευνητές-μελετητές. Γνωστότερη είναι η μελέτη του I. Πετρόχειλου σε αποστολή της Ε.Σ.Ε. το 1952 (βλ. Βιβλιογραφία).

Στη μελέτη αυτή αναφέρονται τα σπήλαια «Στεφανή» με Αριθμό Σπηλαιολογικού Μητρώου Ε.Σ.Ε. 202, «Σπηλιά του Θόδωρου» (Α.Σ.Μ. 203), «Σπήλαιο τέρατος αποκαλύψεως» (Α.Σ.Μ. 183), «Σπήλαιο νεροτρουβιάς» (Α.Σ.Μ. 182).

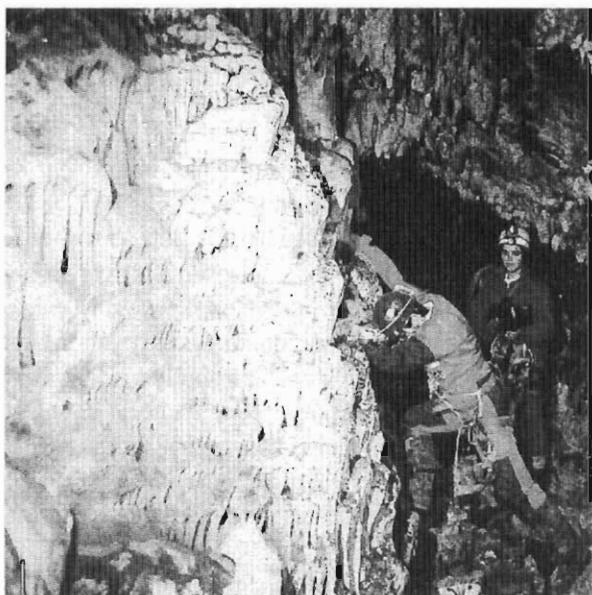
Σπήλαιο «Ανώνυμο Ι» (Α.Σ.Μ. 7105):

Επισκεφθήκαμε με τη συνοδεία του κ. Νομάρχη, ένα άλλο σπήλαιο, «Ανώνυμο Ι» το χαρακτηρίσαμε, που μας υπέδειξε ο κ. Αμυρσώνης, πολύ κοντά στην πηγή της νεροτρουβιάς. Για το σπήλαιο αυτό δεν έχουμε βρει στοιχεία σε παλαιότερες μελέτες.

Αποτελείται από δύο ορόφους. Ο πάνω όροφος είναι δαιδαλώδης με αξιόλογο στολι-

3

2

4

5

Εικ. 2-5: 2: Οι σπηλαιολόγοι της Ε.Σ.Ε, Σ. Κύρδης και Χ. Γκάργκουλα, κατά την εξερεύνηση του «Ανωνύμου Ι» σπηλαίου Νεροτρουβιάς περιοχής Μύλων-Πύργου (φωτ. Λ. Δημητρακόπουλος) – 3-5. Σταλακτικός και σταλαγμιτικός διάκοσμος του ίδιου σπηλαίου (φωτ. Β. Καβαλιέρος).

σμό από σταλακτίτες, σταλαγμίτες, και σταλακτικές κολώνες.

Υπάρχουν αρκετές μικρές αίθουσες που συνδέονται μεταξύ τους από μικρούς διαδρόμους. Πρόκειται για παλιά ανενεργή κοίτη ποταμού. Σε ορισμένες θέσεις υπάρχει συγκεντρωμένη μικρή ποσότητα ιζήματος.

Ο πάνω όροφος συγκοινωνεί με τον χαμηλότερο σε πολλά σημεία και σε τρία από αυτά που είναι και φαρδύτερα, κατεβήκαμε. Το πρώτο σημείο είναι ένα βάραθρο 10 μέτρων, και χρειάστηκε σκοινί για την κατάβαση, ενώ αντίθετα στα άλλα δύο η κατάβαση γίνεται με ελεύθερη καταρρίκηση.

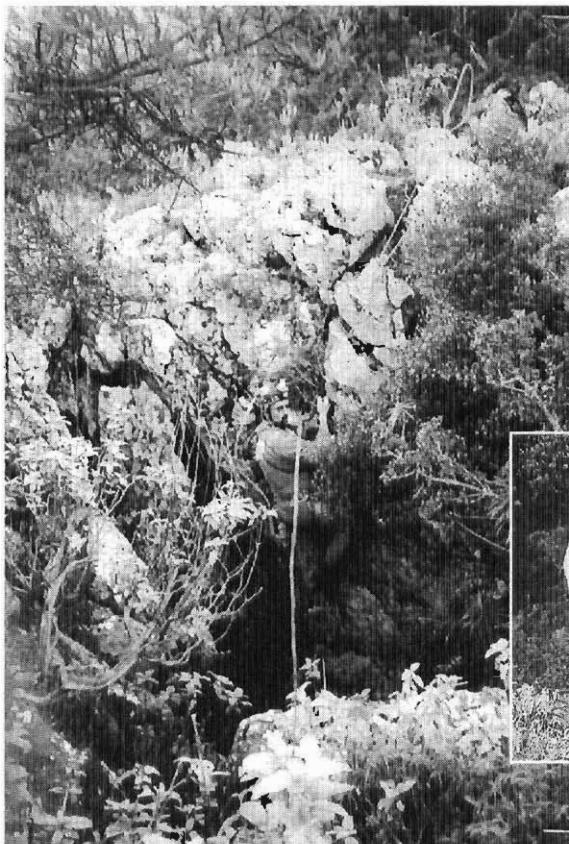
Ο κάτω όροφος είναι μια σχετικά πρόσφατη κοίτη υπόγειου ποταμού και λειτουργεί σε περιόδους πλημμύρας σαν πηγή υπερπλήρωσης. Εδώ δεν υπάρχει διάκοσμος, αλλά το νερό έχει σμιλεύσει τα βράχια με ευτυπωσιακό τρόπο δύνοντας θαυμάσια σκήματα και δημιουργώντας πολλούς διαδρόμους που εύκολα μπορεί κάποιος να χαθεί προσωρινά. Είναι ένα από τα πιο δαιδαλώδη σπήλαια που έχουν συναντήσει τα μέλη της ομάδας μας, αλλά οι σχετικά μικρές του διαστάσεις δεν το καθιστούν επικίνδυνο. Το δάπεδο είναι καλυμμένο εξ ολοκλήρου από πρόσφατα ποταμίσια ιζήματα. Σε έναν από τους διαδρόμους εντοπίσαμε τους σωλήνες από την υπερκείμενη γεώτρηση. Στο χαμηλότερο υψομετρικό σημείο του σπηλαίου υπάρχει βάραθρο 5-6 μέτρων που οδηγεί σε μια μικρή λίμνη. Πιθανά αυτή να είναι και η υδρολογική σύνδεση με την πηγή της νεροτρουβιάς.

Γενικά μπορούμε να πούμε ότι ο υπόγειος αυτός ποταμός ρέει στην επαφή του ασβεστόλιθου με τον κατώτερο μαρμαρυγιακό σχιστόλιθο. Ο ποταμός σήμερα εκβάλλει στην πηγή Νεροτρουβιά, ενώ ο κατώτερος όροφος του σπηλαίου είναι παλαιότερη κοίτη που σε περιόδους πλημμύρας δραστηριοποιείται (πηγή υπερπλήρωσης). Ο ανώτερος όροφος του σπηλαίου είναι πολύ παλιά κοίτη ανενεργή, γεγονός που επέτρεψε στον σταλακτικό διάκοσμο να αναπυκνθεί. Είναι ένα όμορφο και αξιόλογο σπηλαιο κατάλληλο για σπηλαιοτουρισμό, πάντοτε με τη συνοδεία ξεναγών σπηλαιολόγων.

Το πρώτη της επόμενης ημέρας, Κυριακή 1.3.98, εξετάσαμε πληροφορίες για ύπαρξη σπηλαίων στην ευρύτερη περιοχή Κοκκαρίου χωρίς να βρεθεί κάτι αξιόλογο. Για να έχουμε όμως καλύτερη αποτελεσματικότητα χωριστήκαμε σε δύο ομάδες. Η πρώτη ομάδα με τους Δημητρακόπουλο Λ., Γιαγκίνα Β., Καβαλιέρο Β., Παπουτσή Φ. παρέμεινε στην περιοχή Κοκκαρίου-Βουρλιώτων για να αξιολογήσει πληροφορίες για βάραθρα, ενώ η δεύτερη ομάδα με τους Γκάργκουλα Χ., Κύρδη Σ. και Τάτση Μ. επισκέφθηκε την περιοχή Μαραθόκαμπου-Κοσμαδαίων στα ΝΔ του νησιού.

Σπηλαιοβάθρο Ανώνυμο II (Α.Σ.Μ. 7106):

Η πρώτη ομάδα εξερεύνησε στην περιοχή Λάκες, στο θουνό Άμπελος, το σπηλαιοβάθρο «Ανώνυμο II». Το συνολικό βάθος είναι 60 μ. και αποτελείται από δύο επίπεδα. Η είσοδος είναι ένα μικρό βάραθρο 10 μέτρων που συνεχίζει με σάρα από πέτρες στον πρώτο θάλαμο, με βάθος 25 μέτρα. Στην αρχή του θαλάμου υπάρχει άνοιγμα 2x1 μέτρων, που καταλήγει στο δεύτερο θάλαμο με συνολικό βάθος 50 μέτρα. Στο πάτωμα του δευτέρου θαλάμου υπάρχει μικρή σχισμή 2 x 0,5 μέτρα και βάθος 1 μέτρο, όπου έκανε την προσπέλαση αδύνατη. Το σπηλαιο ανοιγμένο σε ασβεστόλιθο με ελάχιστο διάκοσμο, δεν παρουσιάζει τουριστικό ενδιαφέρον παρά μόνο αθλητικό (Καβαλιέρος Β.).

Εικ. 6-7: 6. Ο σπηλαιολόγος Λ. Δημητρακόπουλος κατά την κάθοδο στο βάραθρο «Ανώνυμο II» στις Λάκες (φωτ. Β. Καβαλιέρος) – 7. Οι σπηλαιολόγοι Δημητρακόπουλος Λ., Γιαγκίνας Β., Παπουτσή Φ. με τον Πρόεδρο κοινότ. Κοκκαρίου, Γ. Αμυρσώνη στην είσοδο του βαράθρου στην περιοχή Λάκες, μεταξύ Κοκκαρίου-Βουρλιώτων (φωτ. Β. Καβαλιέρος).

7

6

Κοντά στο σπηλαιοβάθρο υπάρχουν δύο μικρά ανοίγματα που ίσως καταλήγουν σε σπηλαια, αλλά η εξερεύνηση πάντα αδύνατη εξαιπτίας του ότι οι κινητρόφοι της περιοχής τα έχουν μετατρέψει σε νεκροταφεία zώων. Εδώ θέλουμε να επισημάνουμε ότι αυτό δε δημιουργεί μόνο πρόβλημα στην εξερεύνηση, αλλά και μόλυνση των υπογείων υδάτων της περιοχής (Καβαλιέρος Β.).

Η δεύτερη ομάδα επισκέφθηκε στην περιοχή Μαραθόκαμπου τα σπήλαια:

Σπήλαιο «Σαραντασκαλιώτισσα» (Α.Σ.Μ. 188):

Σπήλαιο με λαξευμένα σκαλοπάτια και μικρό εκκλησάκι της Παναγιάς. Η βαραθρώδης συνέχεια της μήκους 10μ. εισόδου του έχει μήκος περί τα 55 μ. και σταλακτίτες στην οροφή.

Βάραθρο «Γράβα πήτα» ή «Ψαράδες» (Α.Σ.Μ. 185):

Βρίσκεται απέναντι από το προηγούμενο και είναι βάραθρο 13 μ. βάθους εντός ρήγματος μαρμαρυγιακού σχιστόλιθου.

Σπήλαιο του «Πυθανόρα» (Α.Σ.Μ. 186):

Βρίσκεται δυτικά της Σαραντασκαλιώτισσας, στην περιοχή Κάτω Κιούρδων, με διαστάσεις της αίθουσάς του 60x10x5 μ. και εκκλησάκι στην είσοδο.

151

Σπήλαιο «Σιδερένιας πόρτας» (Α.Σ.Μ. 187):

Βρίσκεται δυτικά του σπ. Πυθαγόρα. Διάδρομος οδηγεί σε αίθουσα με σταλακτικό στολισμό (Βλ. Βιβλιογραφία - Δελτίο Ε.Σ.Ε.).

Παραπορήσαμε ότι τα παραπάνω σπήλαια δεν προσφέρονται για τουριστική αξιοποίηση με την συνήθη μορφή του μαγικού τουρισμού γιατί είναι μικρά σε μέγεθος, δεν υπάρχει η κατάλληλη υποδομή όπως δρόμοι, ρεύμα, το έδαφος είναι δύσβατο, μεγάλο το οικονομικό κόστος κ.λπ. Αντίθετα υπάρχουν δυνατότητες για ένταξη όλης της περιοχής σε μορφές ήπιου τουρισμού. Τα σπήλαια βρίσκονται σε μικρές αποστάσεις μεταξύ τους, μπορούν να γίνουν επισκέψιμα για μικρές ομάδες σπηλαιοτουριστών, με μικρό κόστος και χρειάζονται ελάχιστα έργα υποδομής, που δεν θα επιβαρύνουν το περιβάλλον.

Σπήλαιο της «Κακοπερατιανής» (Α.Σ.Μ. 190):

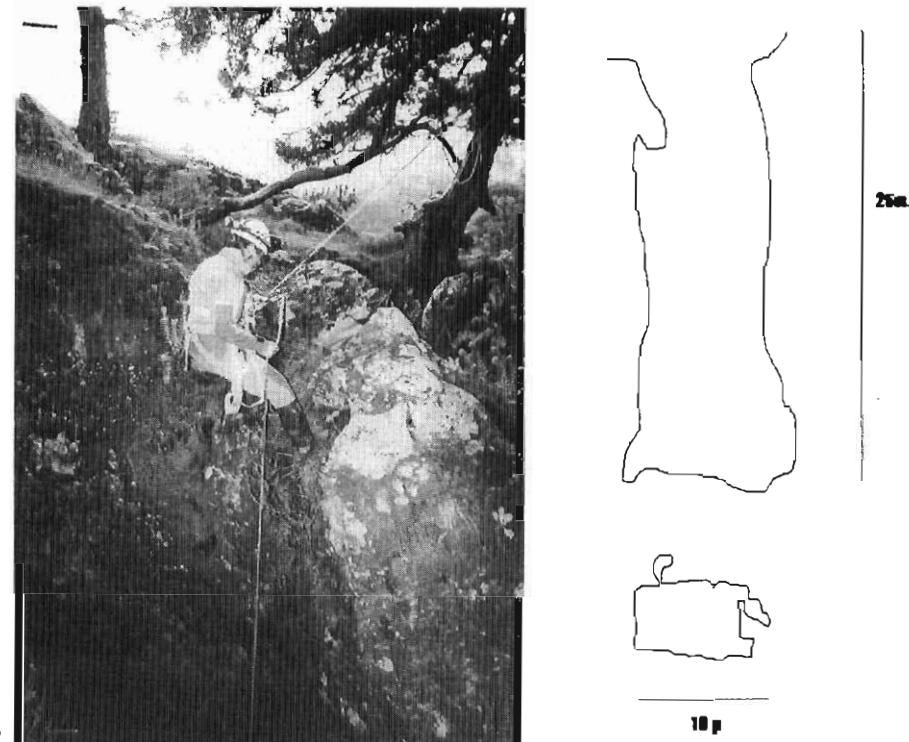
Με τη συνοδεία του κ. Νομάρχη Σάμου επισκεφθήκαμε στις 2.3.98 το σπήλαιο της «Παναγίας της Κακοπερατιανής». Αυτό βρίσκεται ΒΔ της μονής Ζωοδόχου Πηγής. Η προσέλαση γίνεται από απότομο μονοπάτι στην αριστερή πλαγιά του φαραγγιού «Μεγάλο Σειτάνη» ή «Κακοπέρατο». Πρόσφατα στο πιο επικίνδυνο τμήμα του μονοπατιού τοποθετήθηκε προστατευτικό κιγκλίδωμα. Το σπήλαιο αυτό είναι εξερευνημένο από την Ε.Σ.Ε. με Α.Σ.Μ. 190 σε υψόμετρο 480μ. Β. Πλ. 37ο 44' και Α. Μήκος 23ο 48,8' (Πετρόχειλος 1952). Το σπήλαιο αποτελείται από μία αίθουσα 35x35 μ. και μέγιστο ύψος οροφής περίπου 20 μ. Στην είσοδό του υπάρχει ένα μικρό εκκλησάκι. Το σπήλαιο μπορεί να αποτελέσει πόλο έλξης πιστών (προσκυνηματικός τουρισμός) ή σε συνδυασμό με τα γειτονικά σπήλαια, τη γραφικότητα του φυσικού περιβάλλοντος και την διάσκιση του φαραγγιού Κακοπέρατο, να ενταχθεί σε εναλλακτικό-ειδικό σύστημα τουρισμού.

Εικ.8: Η ομάδα των σπηλαιολόγων της Ε.Σ.Ε στο σπήλαιο «Παναγίας της Κακοπερατιανής» (φωτ. Σ. Κίρδης).

Βάραθρο «του φανάρι η τρύπα» ή «το φανάρι» (Α.Σ.Μ. 7107):

Βρίσκεται περί τα εκατό μέτρα απόσταση από το εκκλησάκι, του Αγ. Ιωάννη στην περιοχή Κοσμαδαίων. Πρόκειται για βάραθρο βάθους 25 μέτρων, που εξερευνήθηκε από τους σπηλαιολόγους Γκάργκουλα Χρ., Κίρδη Στ. και Τάτση Μάνθο.

Εικ. 9. Κατάβαση στο βάραθρο «Φανάρι Τρύπα» Κοσμαδαίων του σπηλαιολόγου Μ. Ταάτση (φωτ. Σ.Κίρδης) και δεξιά τομή και κάτοψη του βαράθρου.

Σπήλαιο «Τρύπα του Τζετζέ» ή «Κασσόλη» (Α.Σ.Μ. 191):

Βρίσκεται κοντά στο νεκροταφείο του χωριού Κοσμαδαίοι στην ανατολική πλαγιά του λόφου Κασσόλαινα και σε υψόμετρο 420μ. Έχει διαστάσεις 34μ. x20μ. και βάθος 20μ.

Σύμφωνα με την άποψη των σπηλαιολόγων της Ε.Σ.Ε. που το επισκέφθηκαν Γιαγκίνα Β., Δημητρακόπουλο Λ., Καβαλιέρο Β. και Παπουτσί Φ. πρόκειται για ένα πανέμορφο σπήλαιο με πλούσιο σταλακτικό διάκοσμο και όμορφα γκούρ (μορφή σταλακτικού διάκοσμου - λιθωματικές λεκάνες), μπορεί να αποτελέσει με τα άλλα αξιοθέατα της περιοχής, πόλο έλξης τουριστών.

Σπήλαιο «Παναγιά η Σπηλιανή» (Α.Σ.Μ. 204):

Την τελευταία ημέρα της πρώτης αποστολής, δηλ. στις 3.3.98 επισκεφθήκαμε το σπήλαιο της «Παναγίας της Σπηλιανής» ή «Σπήλαιο της Φητούς». Βρίσκεται ανατολικά του Πυθαγορείου σε 80μ. υψόμετρο. Έχει μέγιστο μήκος 120μ., πλάτος 36μ. και βάθος 8,5μ. Στην είσοδό του υπάρχει ναΐσκος και μοναστήρι. Το σπήλαιο ακόμη και σήμερα χρησιμο-

ποιείται για λατρευτικούς σκοπούς. Ο μεγάλος όμως αριθμός επισκεπτών έχει προκαλέσει φθορές στο διάκοσμο του σπηλαίου.

Σπήλαιο «Βρυσούλια» (Α.Σ.Μ. 205):

Εκατό μέτρα ΝΑ της μονής της Σπηλιανής σε υψόμετρο 80μ. βρίσκεται το σπήλαιο «Βρυσούλια». Έχει μέγιστο μήκος 110μ., πλάτος 54μ. και βάθος 6,5μ.

Σπήλαιο «Ανώνυμο» (Α.Σ.Μ. 206):

Πενήντα μέτρα ΒΔ της μονής σε υψόμετρο 90μ. βρίσκεται ένα ανώνυμο σπήλαιο. Το μέγιστο μήκος του είναι 38 μ. και το πλάτος 15μ.

Και τα δύο αυτά σπήλαια έχουν αρκετό σταλακτικό διάκοσμο και θα μπορούσαν να είναι επισκέψιμα από σπηλαιοιτουρίστες, αλλά δυστυχώς χρησιμοποιούνται από την μονή σαν σκουπιδότοπος και έχουν υποστεί πολλές φθορές. Εάν όμως απομακρυνθούν τα σκουπίδια και σε συνδυασμό με τα ήδη επισκέψιμα για θρησκευτικούς και ιστορικούς λόγους σπήλαια της Παναγίας της Σπηλιανής και το **Ευπαλίνειο όρυγμα**, (Α.Σ.Μ. 219) θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα σπηλαιολογικό πάρκο για την περιοχή. (Περισσότερα στοιχεία και χαρτογραφίσεις των παραπάνω σπηλαίων βλ. «ΔΕΛΤΙΟ Ε.Σ.Ε.»).

Εικ.10: Το Ευπαλίνειο όρυγμα. (φωτ. Λ. Δημητρακόπουλος).

Η δεύτερη αποστολή στη Σάμο πραγματοποιήθηκε ύστερα από σχετική έρευνα και προ-ετοιμασία που έκανε ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κοκκαρίου κ. Γιακουμής Αμυρσώνης, συλλέγοντας πληροφορίες για ανεξερεύνητα σπήλαια. Ήταν το χρονικό διάστημα 10-15.8.1998 πραγματοποιήθηκαν έρευνες στις ευρύτερες περιοχές του Κοκκαρίου, των Μύλων, των Κουμαραδαίων, των Βουρλιώτων, της Βλαμαρής, της Αμπέλου, του Μαραθόκαμπου, καθώς και σε σπηλαιοβάραθρα, που δεν υπήρξαν αποτελέσματα κατά την πρώτη αποστολή.

Σπήλαιο «Σκιαδάκι» (Α.Σ.Μ. 7108):

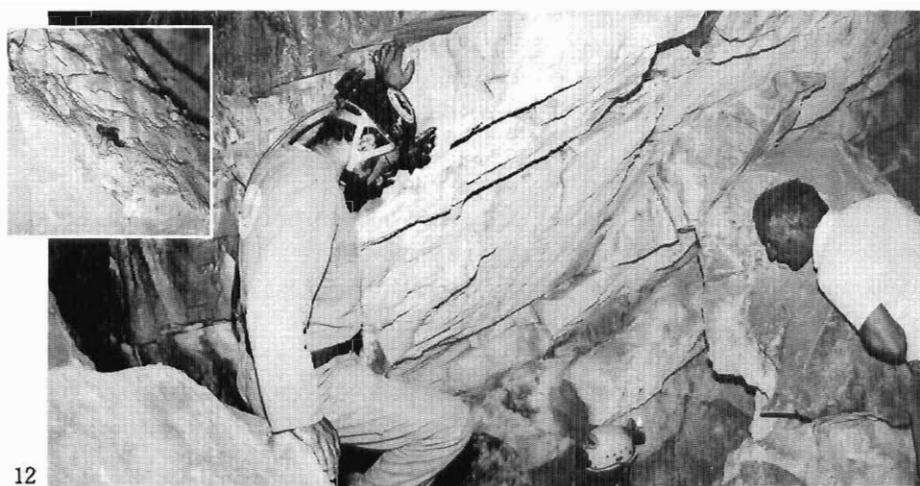
Θέση: Βρίσκεται στο Ν υψηλότερο σημείο, λίγο κάτω από το τριγωνομετρικό του βουνού Καρβούνης-Άμπελος, στη θέση Σκιαδάκι, σε υψόμετρο περίπου 1000μ.

Το σπήλαιο υποδεύθηκε στις 12-8-98 στην ομάδα της δεύτερης αποστολής της Ε.Σ.Ε. που αποτελούσαν οι σπηλαιολόγοι Χ. Δημητρακόπουλος, Ευάγ. Καβαλλιέρος, Γρ. Παπαδόπουλος, Μαν. Τάτσος, από τους αδελφούς Δημ. και Χρ. Λάνδρο, μαθηματικό και φιλόλογο αντίστοιχα, που συμμετείχαν στην έρευνα. Συμμετείχε επίσης ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κοκκαρίου Γιακουμής Αμυρσώνης.

Περιγραφή: Το σπήλαιο βρίσκεται σε κατακερματισμένο ασβεστόλιθο, τεμάχη του οποίου έχουν καταπέσει από την οροφή του και έχουν συσσωρευθεί στο δάπεδό του, φράσσοντας μερικώς και την είσοδό του ($2\text{ m.} \times 0,50\text{ m.}$). Ο πρώτος θάλαμος διαστάσεων ($12\text{ m.} \times$

11

12

Εικ. 11-12: 11. Οι σπηλαιολόγοι Λ. Δημητρακόπουλος, Β. Καβαλλιέρος και Μ. Τσάτσος στην είσοδο του σπηλαίου «Σκιαδάκι» στο βουνό Άμπελος – 12. Στο εσωτερικό του σπηλαίου «Σκιαδάκι» οι σπηλαιολόγοι κατά την εξερεύνηση και στην ένθεση ο σκορπιός, που βρέθηκε σ' αυτό. (φωτ. Γρ. Παπαδόπουλος).

6 μ.) επικλινής με διασκορπισμένους βράχους κλπ. οδηγούσε σε δύο ανοίγματα κάθετα 2 μ. και 3 μ. αντίστοιχα, με ύψος οροφής 4 μ. και έναν σταλακτίτη ενός μέτρου περίπου. Το 3 μ. κάθετο οδηγούσε αφενός σε πλάγιο ελικοειδές 19 μ. περίπου, πλάτους 0,60 μ. και αφετέρου σε κάθετο 7 μ. περίπου (χωροειδές 1-1,5 μ.). Ελεύθερη κάθοδος χωρίς σχοινιά. Ακολουθεί κατέβασμα 3 μ. πλάτους 1,5 μ.. Στη συνέχεια ανάβαση ελεύθερη 2 μ. και πλάτους 1,50 μ. και αμέσως κατέβασμα 7 μ. συνολικά. Μικρή αιθούσα. Σε ελάχιστα σημεία παρατηρήθηκε σταλαγμιτικός διάκοσμος γερασμένος και λίγα σημεία του με σταγονορροή στο βάθος του σπηλαίου.

Από στενό πέρασμα της αιθουσας συνεχίστηκε η προσπάθεια σε ελικοειδές στένωμα 3 μ. όπου και ήταν αδύνατη η περατέρω προσπέλαση ανθρώπου.

Στον πυθμένα της αιθουσας υπήρχε στενό πέρασμα 0,50 x 0,30 μ., το οποίο οδηγούσε με ελεύθερη κατάβαση 5 μ. και είχε σχισμή βάθους 2 μ., 3μ. x 0,30 μ. περίπου, που οδηγεί σε μικρή αιθουσα 6 μ. x 2 μ. Στον πυθμένα της μικρής αιθουσας υπήρχε νέο άνοιγμα 1 μ. x 0,50 μ. και βάθους 3 μ. Στη συνέχεια μικρό πατάρι 3 μ. x 1 μ. και νέο άνοιγμα 1,5 μ. x 1 μ. και βάθους 7 μ.. Στον πυθμένα του ανοίγματος υπήρχαν δύο απροσπέλαστες σχισμές, με βάθος περίπου 2 μ. Η θερμοκρασία μετρήθηκε 18°C.

Παρατηρήσεις: Σε όλα τα σημεία του σπηλαίου (θαλάμους, σχισμές, αιθουσες κ.λπ.) παρατηρήθηκαν σωροί αποκολλημένων τεμαχών από τα τοιχώματα και την οροφή του σπηλαίου. Με μεγάλη προσοχή προχώρησε η εξερεύνηση. Ελάχιστος σταλαγμιτικός διάκοσμος, κυρίως κοραλλιογενούς υφής και στο μεγαλύτερο μέρος χωρίς σταγονορροή.

Ενδειχείς θραυσμάτων αιγγέων, οστράκων και υεότερων ανθρώπινων υπολειμμάτων.

Εντοπίστηκαν νυχτερίδες, δολυχόποδα, καθώς και δηλητηριώδης σκορπιός, που φωτογραφήθηκε, όπως και ολόκληρο το σπήλαιο.

Κατά την ίδια ημέρα το δεύτερο κλιμάκιο των σπηλαιολόγων της Ε.Σ.Ε από τους Γιαγκίνα, Β., Γκάρκουλα Χρ., Κύρδη Στ. και Παπουτσή Φωτεινή επισκέφθηκε την περιοχή της Βλαμαρής, προκειμένου να εντοπισθούν δύο καταβόθρες, σύμφωνα με πληροφορίες (Ι.Πετρόχειλος).

Υστέρα από αρκετή προσπάθεια διαπιστώθηκε ότι και οι δύο καταβόθρες είχαν κλεισθεί - διευθετηθεί οι είσοδοί τους με τσιμέντο για τη συλλογή του νερού.

Στο βουνό Άμπελος συνεχίστηκαν οι έρευνες την επομένη 13.8.98 από το δεύτερο κλιμάκιο της Ε.Σ.Ε στην περιοχή Αγιοδύτες, σε εντελώς δύσβατη περιοχή, προκειμένου να επιβεβαιωθούν πληροφορίες Ι. Παρτσάφα για σπήλαια,

Εντοπίστηκαν **τρία έγκοιλα ανάνυμα** - στέγαστρα στην περιοχή αυτή μικρών διαστάσεων, το μεγαλύτερο των οποίων είχε διαστάσεις 6X3 μέτρων.

Στη συνέχεια στην ομάδα μας υποδείχθηκαν από τον κ. Γ. Αμυρσώνη στην ίδια περιοχή κάποιες θέσεις, όπου υπήρχαν είσοδοι καρστικών μορφών. Από την έρευνα που έγινε η μία είσοδος οδηγούσε σε **ανάνυμη βαραθράδη σχισμή** μήκους περίπου 5 μ. (Εικ. 13).

Σπηλαιοθάραυρο «Κουμαριάς» (Α.Σ.Μ 7109):

Παράλληλα στην ίδια περιοχή Κοκκαρίου από το πρώτο κλιμάκιο της Ε.Σ.Ε εντοπίσθηκε στην θέση Κουμαριάς, ιδιοκτησίας Χριστοφ. Καπλαντζή, σπηλαιοθάραυρο δίπλα σε γκρεμισμένο σπήλι.

13

14

Εικ.13-14: 13. Διεύδυση σπηλαιολόγου στην βαραθράδη είσοδο καρστικών εγκούλων που υποδειχθήκαν από τον κ. Γ. Αμυρσώνη στην περιοχή Κοκκαρίου – 14. Ο σπηλαιολόγος Λ. Δημητρακόπουλος κατά την προετοιμασία καθόδου στο βάραθρο, δίπλα του ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γ. Αμυρσώνης (φωτ. Γρ. Παπαδόπουλος)

Το σπηλαιοβάθρο αυτό ήταν διανοιγμένο πάνω σε διάκλαση με τρείς διαφορετικές βαραθρώδεις εισόδους οι οποίες χωρίζονταν με πεσμένες πέτρες. Ερευνήθηκε πλήρως από τους Δημητρακόπουλο Λ., Καβαλιέρο Β. Συνολικό βάθος 12 μ. Το σπηλαιοβάθρο αφού γεννήθηκε ότι δεν είχε συνέχεια, φωτογραφήθηκε.

Εκτεταμένη έρευνα έγινε την επομένη και στην περιοχή Κουμαραδαίων, όπου οδήγησαν την ερευνητική ομάδα της Ε.Σ.Ε ο κ. Κ. Κληρονόμος και ο κ. Γ. Αμυρσώνης. Συγκεκριμένα στην περιοχή Μαυρίκι - κτήμα Σαραντίδη - σωστό Καθέσσο, όπου εξερευνήθηκαν ένα σπηλαιο και δύο βάραθρα:

Σπήλαιο «Μαυρίκι Ι» (Α.Σ.Μ. 7110):

Περιγραφή: Είσοδος-σκέπαστρο διαστάσεων 2 μ. x 1 μ., η οποία φράσσεται μερικώς από ογκόλιθο. Στη συνέχεια υπάρχει επικλινής σάρα μήκους 14 μ. περίπου συνολικά και πλάτους 4-6 μ. Να σημειωθεί ότι στα 11 μ. από είσοδο υπάρχει στένωμα ύψους 0,40 μ. η οποία οδηγεί σε σύγκλιση δαπέδου-οροφής. Αρκετοί κατεσταμμένοι σταλακτίτες παρατηρήθηκαν στο εσωτερικό του. Έγινε φωτογράφιση του.

Το σπήλαιο ερευνήθηκε από τους σπηλαιολόγους Γρ. Παπαδόπουλο και Μ. Τάτση, που έκαναν και τη φωτογράφισή του.

Εικ. 15: Ο σπηλαιολόγος της Ε.Σ.Ε Μ. Τάτσης στο σπήλαιο «Μαυρίκι Ι» περιοχής Κουμαραδαίων (φωτ. Γρ. Παπαδόπουλος).

Σπήλαιοβάθρο «Μαυρίκι ΙΙ» (Α.Σ.Μ. 7111):

Περιγραφή: Είσοδος-διάκλαση διαστάσεων 2 μ. x 0,60 μ.. Βάραθρο-κατέβασμα με ελεύθερη βάθους 5,20 μ.. Στη συνέχεια στενό κάθετο πέρασμα 2 μ. περίπου, που οδηγούσε σε σάρα, στη βάση της οποίας υπήρχε πλαϊνή γαλαρία μήκους 5 μ.. Η σάρα από πέτρες είχε κλίση 40° περίπου και μήκος 22 μ. και πλάτους 1,5 - 2μ.. Στη συνέχεια διάπεδο 2 μ. περίπου και υπέριστρα ανυφορικό 15 μ. το οποίο και κατέληγε στο τέλος του σπηλαίου. Τα ύψη οροφής κυμαίνονταν από 8-15 μ.. Παρατηρήθηκε σε λίγα σημεία όμορφος σταλακτικός διάκοσμος, καθώς και πλήρης σκελετός αλόγου. Έγινε φωτογράφιση του.

Το βάραθρο εξερεύνησαν οι σπηλαιολόγοι Λ. Δημητρακόπουλος και Ε. Καβαλιέρος και έγινε φωτογράφιση.

Σπήλαιοβάθρο «Μαυρίκι ΙΙΙ» (Α.Σ.Μ. 7112):

Περιγραφή: Πρόκειται για μικρό βάραθρο 4 μ. που δημιουργήθηκε σε διάκλαση με στενή είσοδο. Στο βάθος του εντοπίσθηκε αρουραίος.

Το βάραθρο ερευνήθηκε από τους σπηλαιολόγους Στ. Κίρδη και Χρ. Γκάργκουλα.

Εικ. 16: Στην είσοδο του σπηλαιο-βάραθρου «Μαυρίκι ΙΙ» Κουμαραδαίων ο Λ. Δημητρακόπουλος (φωτ. Γρ. Παπαδόπουλος).

Το σπηλαιολογικό κλιμάκιο της Ε.Σ.Ε με τη συνοδεία του κ. Γ. Αμυρσών επισκέφθηκε την περιοχή Μαραθόκαμπου, όπου εξερευνήθηκε σπήλαιο στην θέση Πάνω Κιούρκα που υπέδειξε ο κ. Ιωαν. Καρμανιώλος, στο κτήμα του οποίου εντοπίστηκε η είσοδός του.

Να σημειώσουμε εδώ ότι το γνωστό σπήλαιο του Πυθαγόρα βρίσκεται στη θέση Κάτω Κιούρκα.

Σπήλαιο Π. Κιούρκων (Α.Σ.Μ. 7113):

Περιγραφή: Στη θέση Πάνω Κιούρκα εντοπίστηκε στενό άνοιγμα εισόδου 1X1 μ. περίπου, που οδηγεί σε γαλαρία με μέση ανυφορική κλίση 15-20° και μέσο ύψος 1 μ. με πολύ στενά περάσματα, όπου με δυσκολία περνούσε το ανθρώπινο σώμα. Πρόκειται για κοίτη υπογείου ποταμού μήκους 150 μ. περίπου, που κατά το χρόνο της έρευνας ήταν στεγνή.

Στο τέλος του σπήλαιο εντοπίστηκαν δύο καρινάδες ύψους 5 μ εκάσπι.

Παραπρήθηκε αρκετός σταλακτικός διάκοσμος και άφθονοι σπηλαιόβιοι οργανισμοί. Έγινε φωτογράφισή του, όπου αυτή ήταν δυνατή.

Στην εξερεύνηση του σπηλαίου συμμετείχαν οι σπηλαιολόγοι της Ε.Σ.Ε.Β Γιαγκίνας, Χ. Γκάργκουλα, Στ. Κίρδης και Μ. Τάτος.

Την τελευταία ημέρα παραμονής του σπηλαιολογικού κλιμακίου της Ε.Σ.Ε στη Σάμο πραγματοποιήθηκε έρευνα σπηλαιοβάραθρου στην περιοχή Βουρλιωτών, που δεν ήταν δυνατό να γίνει στην προηγούμενη αποστολή, λόγω της δυσσοσμίας από αποσύνθετη ζώων.

Εικ. 17-18: 17. Ο σπηλαιολόγος Σ. Κίρδης κατά την προετοιμασία εισόδου στο σπήλαιο Πλάνω Κιούρκων Μαραθόκαμπου με τον κ. Ι. Καρμανιώλο και το γιο του – 18. Το σπήλαιο του Πυθαγόρα στα Κάτω Κιούρκα Μαραθόκαμπου (φωτ. Γρ. Παπαδόπουλος).

Σπηλαιοβάραθρο «Ανάνυμο» Βουρλιωτών (Α.Σ.Μ. 7114):
Η εμπειρία από το συγκεκριμένο βάραθρο υπόρχει δυσάρεστη στη ομάδα των σπηλαιολόγων, που προσπάθησαν να το ερευνήσουν, λόγω της δυσσοσμίας και του σωρού σκουπιδιών που υπήρχαν σ' αυτό.

Πρόκειται για κάθετο σπηλαιοβάθρο μήκους 8-10 μ. που οδηγεί σε διάκλαση ύψους 3 μ. και πλάτους 1,5 μ. ενώ το συνολικό μήκος δεν υπερβαίνει τα 8 μ. περίπου. Σταλακτικός διάκοσμος υπάρχει σε αραιά διαστήματα, ενώ υπήρχε ολόκληρος σκελετός αλόγου.

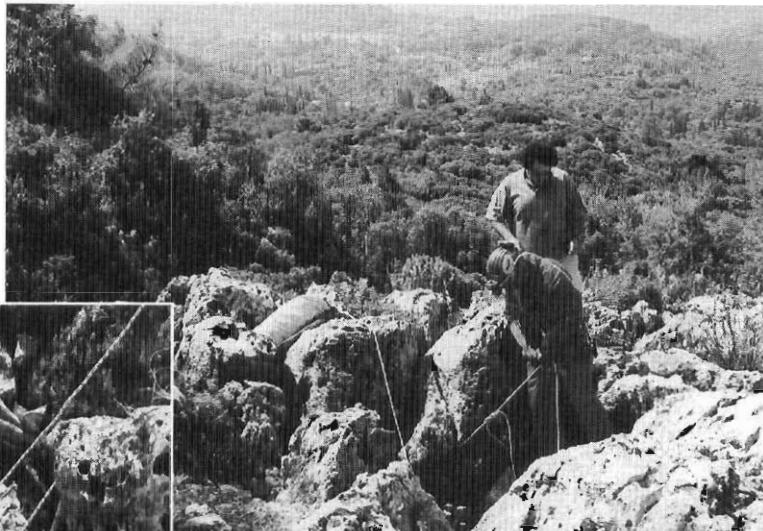
Στην «επιχείρηση» συμμετείχαν οι σπηλαιολόγοι Λ. Δημητρακόπουλος, Ε. Καβαλιέρος και Μ. Τσάτσης.

Παράλληλα την ίδια μέρα η δεύτερη ομάδα από τους σπηλαιολόγους Β. Γιαγκίνα, Χ. Γκάργκουλα, Στ. Κίρδη και Φ. Παπουτσή επισκέφθηκε το χωριό Άμπελος - Κοινοτ. Σταυρινίδων για να διερευνήσουν πληροφορίες για σπήλαιο, που αποδείχθηκε μετά την έρευνα δτι, επρόκειτο για ένα άνευ αξίας έγκοιλο 2,50 μ. βάθους.

Επίσης διεύρυνση εγκοίλου στο Κοκκάρι δίπλα σε δρόμο, που υπέδειξε ο κ. Γ. Αμυρσώνης, αποδείχθηκε άνευ αξίας.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η ίδια ομάδα είχε επισκεφθεί εκ νέου την Πηγή Νεροτρουβιάς και συγκεκριμένα τα σημεία σύνδεσης του σπηλαίου με την πηγή, όπου διαπίστωσε ότι το ύψος του νερού ήταν στα 2,40μ. Η δε στάθμη παραμένει αμετάβλητη μέσα στο σπήλαιο.

19

20

Εικ. 19-20: 19. Οι σπηλαιολόγοι Λ. Δημητρακόπουλος, Β. Καβαλιέρος και Μ. Τάτσης στο σπηλαιοθάραυρο «Ανώνυμο» Βουρλιώτων και 20. ο κάθοδος του σπηλαιολόγου Μ. Τάτση (φωτ. Λ. Δημητρακόπουλος).

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από τις επισκέψεις μας στο μεγαλύτερο τμήμα της Σάμου και από τη βιβλιογραφία διαπιστώσαμε ότι στο νησί υπάρχει πληθώρα σπηλαίων και πιστεύουμε ότι στο μέλλον θα θρεθούν και άλλα, αφού η δημιουργία τους ευνοείται από τα ασβεστολιθικά πετρώματα, τη γεωλογία και τη μορφολογία του νησιού αλλά και τις πληροφορίες που συγκεντρώσαμε τις ημέρες της παραμονής μας.

Στη Σάμο υπάρχουν όλων των ειδών καρστικά έγκοιλα όσον αφορά τη μορφολογία τους και τον τρόπο πρόσβασης. Εντοπίσαμε σπήλαια:

A) **Οριζόντια**, όπως είναι τα περισσότερα του νησιού.

B) **Κάθετα** (θάραυρα), π.χ. του «Φανάρι η τρύπα».

Γ) **Σπηλαιοθάραυρα**, π.χ. το σπήλαιο της Σαραντασκαλιώτισσας.

Δ) **Υπόγειους ποταμούς**, π.χ. της «Νεροτρουβιάς».

Άλλα και από την άποψη του ενδιαφέροντος υπάρχει μεγάλη ποικιλία. Υπάρχουν πολλά σπήλαια με ιστορικό ενδιαφέρον (π.χ. σπήλαιο Πυθαγόρα), ακόμη περισσότερα με θρησκευ-

τικό (π.χ. η Παναγία η Σπηλιανή), αθλητικό - περιπογτικό (σπηλαιοβάραθρο «Σαραντασκαλώτισσα»), επιστημονικό (π.χ. Νεροτρουσιά) κ.λπ.

Τα περισσότερα από τα σπήλαια δεν παρουσιάζονται διάσπαρτα, αλλά αντίθετα συγκεντρωμένα σε ζώνες. Τέτοιες ζώνες είναι:

Α) Αγιάδων, με πιο ενδιαφέροντα σπήλαια την «Παναγία την Σπηλιανή», το σπήλαιο «Βρυσούλα» και το Ευπαλίνειο όρυγμα. Το ενδιαφέρον εδώ είναι ιστορικό-θρησκευτικό.

Β) Μύλων-Πύργου, με πιο ενδιαφέροντα σπήλαια, της «Νεροτρουσιάς», το σπήλαιο «Τέρατος της Αποκαλύψεως». Το ενδιαφέρον σε αυτή την περιοχή είναι περισσότερο αθλητικό-περιπογτικό-επιστημονικό.

Γ) Μαραθόκαμπου με ενδιαφέροντα σπήλαια την «Σαραντασκαλιώτισσα», του «Πιθαγόρα», «Σιδερένιας πόρτας». Η περιοχή αυτή συγκεντρώνει τα περισσότερα ενδιαφέροντα από τις άλλες, ιστορικά, θρησκευτικά, αθλητικά, περιπογτικά.

Δ) Κοσμαδαίων, με ενδιαφέροντα σπήλαια την «Γράβα Πανάρετου», του «Φανάρι η τρύπα», «η Παναγία η Κακοπερατιανή», «Τρύπα του Τζεζέν ή Κασόλη». Το ενδιαφέρον εδώ είναι θρησκευτικό, αθλητικό και σε συνδυασμό με το φαράγγι Κακοπέρατο, τουριστικό και περιπογτικό.

Κατά την άποψή μας περαπέρα υπολαίολογικές έρευνες στο νησί της Σάμου θα πρέπει να εξειδικευθούν, πέραν των άλλων και σε συλλογή, μελέτη σπηλαιόβιας πανίδας.

Τέλος οφειλούμε και από τη θέση αυτή να ευχαριστήσουμε τόσο τον Νομάρχη Σάμου κ. Πισθ. Βαρδίκο, όσο και τον ακάματο και δύως αποδείχθηκε λάτρη της σπηλαιολογίας Πρόεδρο της Κοιν. Κοκκαρίου κ. Γιακουμή Αμυραών για τη βοήθεια και συμπαράστασή τους στο έργο της έρευνας των σπηλαίων του νησιού, καθώς και τους κ.κ. Κ. Κληρονόμο, Ιωαν. Καρμανιώλο, Δημ. Λάνδρο και Χρ. Λάνδρο για τη βοήθειά τους.

SUMMARY

After an invitation from the prefecture of Samos, a group from Hellenic Speleological Society visited Samos island (1998). The speleologist from H.S.S who participated in the mission were S. Kirdis (Geologist-Speleologist - responsible for the mission), V. Kavalieros (speleodiver), L. Dimitrakopoulos (photographs-video) and the speleologists V. Giaginas, C. Gargoula, G. Papadopoulos, F. Papoutsi, M. Tatsis. During their stay, they visited known caves from previous missions but they explored new caves as well. Their scope was to examine the possibility of the creation of a speleological park on the island.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ, ΙΩΑΝ. (1952): «Υδρογεωλογικά έρευναι εις Σάμον» *“ΔΕΛΤΙΟ της Ε.Σ.Ε.”* τομ. I, τ. 4, σελ. 21-257.
- ΠΑΡΓΙΝΟΣ, Δ. (1974): «Υδρογεωλογική αναγνώριση Χώρας Σάμου κ.ά.» ΙΓΜΕ., Αθήνα.
- ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. - ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ, Ν. (1981): «Προγραμματισμός εκτελέσεως υδρογεωλογικής έρευνας στην ν. Σάμο» ΙΓΜΕ., Αθήνα
- ΤΖΙΤΖΙΡΑΣ, Α. (1979): «Έκθεση υδρογεωλογικής εξέτασης περιοχής πιγής Μάνας Κοκκαρίου ν. Σάμου», ΙΓΜΕ., Αθήνα.